

1852-09-01

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Modtagersted:
Ovengaden over vandet 199,
København

Omtalte personer:
M.P. Bruun
Constantin Hansen
N.L. Høyen
Orla Lehmann
Titus Schouw

Arkivplacering:
Mappe 5 nr. 18

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard opholder sig i Bruunshåb ved Viborg for at male.

TRANSSKRIFTION

Mappe 5 nr. 18

Til Fru G: Skovgaard

Overgaden oven Vandet 199. i Stuen

paa Christianshavn

Bruunshaab den 1ste Sept. 1852

Min egen kjære Kone!

Til min store Glæde hører jeg at dette kan træffe Dig paa Fredag, altsaa lader jeg at det er Fredag og siger: God Dag, lille Kone, saa et Kys, og saa er vi rigtignok glade med hinanden glæder os over den Tid som er gaaet og glæder os til den tid som skal komme; Kl: er nu 8 ½ Morgen, jeg glæder mig til at Du maaske netop nu sidder og skriver til mig. Det var underligt i Mandags at se Lehmann kjøre bort og jeg staae ene tilbage midt paa en Flyvesandsbakke og saa Vognen blive saa lille bitte, og Bob foran. Jeg satte mig da til at male det bedste jeg kunne, vel en 1 ½ Time til jeg paa engang hører bag mig et Tordenskrald og saa et dygtig Veir trække op i Nordvest, snart følte jeg ogsaa de første Draaber og maatte pakke sammen i en Hast, atter havde jeg nu et stærkt Indtryk af den øde Hede, jeg tyede til den nærmeste Bygning, en enlig gaard som laae et tennelig Stykke borte, Regnen blev heldigvis ikke stærk saa jeg blev ikke gjennemblødt uden paa Ryggen og om Benene af at vade i den høie Lyng, i Gaarden hvor jeg kom ind saa det meget fattigt ud, men Folkene vare venlige, kom frem med Mælk og Smørrebrød med Ost paa, og Tyttebær, som jeg jo maatte nyde noget af, det smagte ret godt, Konen spurgte om jeg var vaad i en Tone som om hun vilde tilbyde mig tørre Klæder, derfor svarede jeg Nei; efter et par Timers forløb, da Veiret var ovre fik jeg Manden til at kjøre mig til Nørre Snede som laa

-2-

5/4 Mil borte; desværre fik jeg ikke mit Billede færdigt, det var ellers meget interessant. Igaar kjørte jeg da 8 Mil hertil, som paa lidt nær var lutter Hede (Ahlheden og Gratheden) det var kosteligt, undertiden var Heden mod Vest saa flad som Havet og Horisonten for Øiet lige saa lige og uafbrudt af Lyng, i Miles Afstand kunde en blaa Banke hæve sig over den Linie som en fjern Øe, og undertiden kunde en slig fjern Høide hæves lidt op i Luften og brydes i Stykker, som vi undertiden har seet Sverrig over Sundet, jeg tænkte da paa min G – som maaske i samme Øieblik stod og

skuede ud over den blanke Flade mod Helgenæs, Hjelm eller Hesseløen, og som maaske sendte en Tanke et Blik og maaske et Luftkys over Havet og over Heden til sin Ven som maaske ubevidst følte det. Jeg kom gennem Kolonibyen Christianshede det er den ensomste af alle de ensomme Pladser jeg saa, man kørte Gjødning ud paa en Smule Agre der var, der er alt endnu Fællesskab, noget borte saae jeg en stor Faareflok og en Dreng som vogtede dem, et andet Sted saae jeg en slig Dreng med en gammel Felthue ned over Ørerne og en Soldaterfrakke paa. Kl. 5 igaar kom jeg her til, blev venligt modtaget, Bruun gik strax omkring med mig i den nærmeste Omegn, saae her Gotlieb Bruun og Assessor Ussing, sov godt i Nat og har det godt i dag, ikke engang Snue. Fru Bruun havde glædet sig til at see Dig her, havde lavet et Værelse istand til os; i dag skriver hun for at lokke Constantin herover medens jeg er her, kan du udrette noget for at faa ham til det, saa gjør det. Det morede mig at see mit Billede, jeg troer at Tiden har virket godt paa det, det hænger meget godt.

-3-

Hvor jeg nu længes efter at læse hvad du har skrevet op til mig, der er saa meget jeg længes efter at vide, hvorledes Mandagen gik, Rejsen gik, Hjemmet saa ud, og Gjensynet af alle de kjære Mennesker.

Nu er jeg egentlig færdig og vil derfor ikke skrive mere endskjønt her er en bred Plads tilbage, derfor saa nu: Lev vel min kjære Kone, vær flink og kæk og rask at vi ret med Glæde kan mødes om en lille Tid hils Titus, Høyens og Hansens og Alle fra din Mand.

P.C. Skovgaard

